

(דף מא ע"א) אות בצדיק, ואיהו פליל בא"ת, ואיהי שכינתא תתאה פלילא מא' ועד ת', ואיהו פליל תלת ברכאן דעלותא קדמאין, ותלת בתראין, ואיהו פליל תרין וי' דאתמר בהון (שמות כח ז) על שתי קצותיו וחקר, דאינון (ב"א ואינון) י"ב ברכאן דעלותא דאתקריאו אמצעיות, וכלהו ח"י ברכאן דאתפלילן ביה דאינון תלת ווי"ן, (ב"א דאתמר בהון יו"ד ה"א וא"ו ה"א), דאיהו דו פרצופין, ודא איהו שעור קומה, דאתמר ביה (שם כו טז) עשר אמות ארד הקרש, במאי סלקת לעשר באת י'.

קם סבא חד פתח ואמר, ודאי ה' אית בה תלת ווי"ן, דאינון ח"י ברכאן, פגוונא דא, דאתמר בהון (משלי יו) וברכות לראש צדיק, מאי ראש צדיק דא עמודא דאמצעיתא, דביה שריין ח"י ברכאן דה' עלאה, ומפיה אתמשיכו לה' זעירא על ידא דצדיק, ובגין דא גוף וברית חשבינן חה. ו' דאיהו במציעות ה"ה, איהו שעור קומה, ואיהו אמה, וסליק (ב"א דסליק) באת י' לעשר אמות, דאתמר ביה (שמות כו טז) עשר אמות ארד הקרש, ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד, דא ו' י', דאיהו ברוא דו', דכל תגין ביה אתקריאו.

שתי כתפת (שם כח ז) חברת דא כתף עלאה וכתף תתאה, דאינון ימינא ושמאלא, ואינון ה"ה, אל שני קצותיו אינון ו' ו', ובהון אתעביד ה' ה' בהפוא, ובגין דא אל שני קצותיו וחקר (שם).

בכל אתר אמה איהו ו', ובגין דא איהו בת ששה טפחים, וחצי האמה דא י', דתריין יודיין אינון שעורא דאמה, ואת י' שעורא דילה תלת טפחים, ודא ג', ועשר אמות דא איהו שעורא דגופא דבר נש, לקבל עשרה דברים דאתמר בכוס של ברכה, ולא אשתאר בזמנא דא אלא ארבע (ס"א דאסתלק ו' ואשתאר ד' מן דו פרצופין, ושעורא דכלא ו', באת י' סליק לעשר), פמה דאוקמוהו.

וכלהו רמיזי בגופא פגוונא דא, בדרועא ימינא תרין אפין מן פרקא לפרקא, וכן בדרועא שמאלא תרין, הא ארבע, וכן בתרין שוקין ד' הא ח', ובגופא תרין הא עשר, דא איהו עשר אמות ארד הקרש, הקשר איהו בהפוא אתנון, בין קשר לקשר.

וחמשה בריחים לקרשי צלע המשפן האחת (שם כו כז), אינון חמש אצבעאן דיד ימין, וחמשה בריחים לקרשי צלע המשפן השנית חמש אצבעאן דיד שמאלא, ואינון חמש אצבעאן פלהו מדה לבריחים, ואינון מי מדד בשעלו מים וגומר (ישעיה מ יב), והא אוקמוהו, ואינון א א א א חמש נקודין אלון, דאנון קמ"ץ צר"י חל"ם חיר"ק שר"ק, אינון ברוא דאלהי"ם, דהכי סליק בחשבון, ורוא דאלהי"ם מלא י"ה, ודא איהו (ב"א יה"ו) בינה ודא.

והכי ברוא ה' אלפי"ן פלילן בה' תתאה, ואלון אתנון אינון תלת נשמה רוח ונפש, ה' זעירא גופא בית קבול דכלהו, פתילה (ס"א פתיל ה') דאתאחדן ביה תלת גוונין דשרגא, דאיהו נר יהו"ה נשמת אדם (משלי כ כז), זית מזתים דא צדיק, דאתמר ביה שמן זית זה, פתית דכתיש פתישא באינון אתין (ס"א זיתין) דאינון אברי גופא, ודא ברית מילה, לגבי שכינתא דאתקריאת גה.

ורוא דמלה וזמן פזרע גה הוא (במדבר יא ז), בההוא יו"ד אתעבידת גיה, ואמאי אתקריאת גה, בגין דאיהו פלילא מו' ספיראן דסלקין לחושפן גה, ואמאי אתקריאת מו, בגין דכלא לא ידעו מה

הוא, הנחית לון קודשא בריה הוא מן דאיהו כזרע גד חנוה, ועינו בעין הבדלח (שס), דאיהו חנוה
מסטר א דימינא, וטעמו כצפיהית בדבש (שמות טז לא) מסטר א דשמאלא, מה הוא, כליל מעשר
אתון דאינון (דף מא ע"ב) יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא מנא דאורייתא, וסליק לחשבון מ"ה, ולא ידעו
מ"ה הוא.

וערב רב שאילו בשרא ויהיב לון, ומה פתיב (במדבר יא לג) הפשר עודנו בין שניהם טרם יפרת ואף
יהו"ה בו, והאי פשר הא אוקמוהו מארי מתניתין בפשר היורד מן השמים, דא מנא דאכלו
ערב רב, ועם כל דא אמרו עלה אין דבר טמא (ס"א רע) יורד מן השמים.

ורזא דהאי פשר מאי ניהו, אלא כמה דאת אמר (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, ורזא דא לחכימי
לבא אתמסר, והאי בש"ר בהפוכא שב"ר, ועליה אתמר (שם מב יט) שבר רעבון פתיכם, אם זכו
בשר קדש, דאתמר ביה (איוב יט כו) ומבשרי אחזה אלו"ה, ואם לא נטרין בהאי בש"ר אות ברי"ת,
אתהפך לון בשב"ר.

(ס"א מצאתי) ותא חזי כל שמא דאיהי מן תרין אתון כגון פי ביה יהו"ה צור עולמים (ישעיה כו ד)
תליא מן חכמה, ומן תלת אתון תליין מן בינה, ומן ארבע תליין מן שכנינתא תתאה, ומן חמש
תליין בהמש ספירן, ומן שית תליין מן צדיק, ומן שבע ותשעה ביה, מן עשר בשכנינתא תתאה,
דאיהי עשירית האיפה סלת, ובה מעשרין, ובגין דאיהי כלילא מעשר, אתמר בה אין שכנינה
שורה בפחות מעשרה (כאן חסר).

זרק"א האי תגא איהי י', וחוטא דילה ו', והא אוקמוהו כורכין את שמע עם ואהבת את ולא הו
מפסיקין, בגין דאת י' איהי אבנא מרגליתא קדישא יקרא, קירטא איהי שפה, כלילא מחמש
תקונין דאינון אחה"ע בומ"ף וגומר, ודא ה' זעירא, חמש אבנין דקירטא דא ה' עלאה, דאינון
שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה, אתעבדו ה' אבנין אחה.

כריכו דכולהו ו' דאיהו כליל שית תיבין דיחודא, דאינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה
אחד (דברים ו ד), ובההוא כריכו צריך לסתרא קירטא ולארכא בה, האי אבנא כלילא מחמש, (נ"א
מעשר), עד דסליק לה עד אין סוף, ורזא דמלה למען יאריף ימים על ממלכתו (שם יז כ).

כד האי אבנא בעאת למעבד דינא בעמלק, או בסטרין אחרנין, וכן בחיבין, נטלא מגבורה,
ואתפליין בה כל ספיראן, ואתקריאו בה בלהו גבורות, וכד בעאת למעבד הנא וחסדא בעלמא,
נטלא מחסה, וכלהו ספירן אתפליין בה ואתקריאו חסדים, וכד בעאת לרחמא על עלמא, נטלא
מעמודא דאמצעיתא, וכלהו ספירן אתפלילו בה, ואתקריאו רחמי.

והאי י' איהי בכל סטרא, אם פן במאי אשתמודעת כד נטלא מאבחו, אלא בנקודה, כד איהי
נקידא מסטרא דקמ"ץ נטלא מחסה, וכד איהי נקידא מסטרא דשב"א נטלא (ס"א ינקא) מגבורה,
וכד נקידא מחיל"ם איהו מסטרא דעמודא דאמצעיתא, דתלת נקודין אלין אינון מיא ואשא
וריקא (כאן חסר והוא בתקו"ח דף כ"ד ע"ג).

וַיֹּאמֶר אִי הָבֵל אַחִיךָ (בראשית ד ט), תָּא חַזִּי תַרְוִין אַתְּוֹן אֵלֵינוּ דְאַסְתִּלְקוּ מִנִּיה, דְּבַהוֹן חָב, גְּרָמוּ לִיה מִיְתָה, א' אֲמוֹן מוּפְלָא וּמְכוּסָה, י' מַחְשָׁבָה, אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אַפָּא, וְהָא פְּמָה מַחְשָׁבִין אִינוּן, שְׂכִינְתָא תַתָּא אַתְקָרִי מַחְשָׁבָה, חֲכָמָה עֲלָאָה אַתְקָרִי מַחְשָׁבָה, וְלַעֲלָא לַעֲלָא מַחְשָׁבָה, וְלַעֲלָא מְפֻלְהוּ מַחְשָׁבָה, דְּלִית לַעֲלָא מְנָה, וְהִיא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עֲלָאָה דְכָל עֲלָאִין, אִי תִימָא דְסָלִיק מַחְשָׁבְתִּיה דְאַדָּם תַּמּוֹן, לָא, דְהָא אַתְמַר בִּיה (בראשית ג י) וְאִירָא פִי עִירוֹם אֲנָכִי וְאַחְבָּא, דְהָאִי עִירוֹם אַחֲזִי דְאַתְפִּשֵׁט מְלַפְוִשִׁיה, וּבְגִין דָּא אַתְמַר בְּאַפָּא וְאַחְבָּא, וּבְבָרָא וַיִּסְתַּר מִשָּׁה (שמות ג ו).

אָמַר לִיה בְּרִי בְּכָלָא חָאב, בְּמַחְשָׁבָה דְאִיהִי לְבוּשָׂא לְמַחְשָׁבָה סְתִימָא, וּבְמַחְשָׁבָה סְתִימָא, וְדָא הָוָה מִיְתָה דִּילִיה, דְאַסְתִּלְק מַחְשָׁבָה סְתִימָא דְכָל סְתִימִין מִנִּיה, דְאִיהוּ ח"י חַחֲוִי"ם, דְבַאֲתַר דְאִיהוּ תַמּוֹן לִית מִיְתָה תַמּוֹן, וְחָאב בְּמַחְשָׁבָה סְתִימָא וְאַשְׁתַּאֲר